JEREMIÁS MEGHÍVÁSA

„...még ifjú vagyok" – „Ne mondd azt!" (Jer 1,4-9)

A FOGLALKOZÁS BEMUTATÁSA

Jeremiás meghívása a hivatáskultúra téma tekintetében valóságos aranybánya: rövid a szöveg, mégis erős belső konfliktust hordoz, tele van direkt pedagógiai mondatokkal („Ne mondd azt!"), és a *fiatalság mint akadály* témája különösen érinti ezt a korosztályt. Az alábbi vázlat szervesen illeszkedik Ábrahám és Gedeon mellé, ugyanazzal a didaktikai ívvel, csak a hangsúly most az életkor–alkalmasság, alkalmatlanság–küldöttség gondolatokra helyeződik.

Az óra célja, hogy a tanulók Jeremiás próféta meghívásán keresztül felismerjék: a fiatalság ténye gyakran belső gát, nem külső akadály; a „nem vagyok elég idős/elég jó/elég kész" gondolat sok fiatal közös tapasztalata; a hivatás születésében fontos az is, amit mi elképzelünk, és az is, amire megszólítást kapunk; Isten bátorítása nem kizárólag a jövőre, hanem már a jelenre is irányul: „menj... mondd... ne félj".

Jeremiás meghívása arra tanít, hogy a hivatás keresése és megtalálása elsősorban nem életkor kérdése; a „még nem vagyok kész" érzés nem kizáró oka annak, hogy hivatásom van. A hivatás olyan értelemben önmegvalósítás, hogy amit Isten megálmodott rólam, amit küldetésben kapok, annak felismerése és életté váltása önmagam teljesebb megéléséhez segít hozzá – ami mások javát is szolgálja; Isten nem kizárólag a megszerzett tapasztalatot, hanem a készséget és a kapcsolatot is nézi.

A foglalkozás során több fontos kompetencia fejlesztésére kerül sor. Az önismeret elmélyítése segíti a résztvevőket abban, hogy felismerjék saját határaikat, és tudatosabban viszonyuljanak ezekhez. Ezzel összefüggésben hangsúlyt kap az érzelmi tudatosság is, különösen a félelem és a bizonytalanság megfogalmazásának képessége. A közös munka fejleszti a szociális és kommunikációs készségeket, hiszen lehetőséget ad a véleménycserére és egymás nézőpontjainak meghallgatására. A folyamat egyúttal a spirituális érzékenységet is erősíti, segítve a meghívás

és a küldetés fogalmainak mélyebb megértését. Mindezt kiegészíti a bibliaismeret bővítése, különösen Jeremiás meghívástörténetének feldolgozásán keresztül.

RÁHANGOLÁS, ÉRDEKLŐDÉS FELKELTÉSE

Időkeret, eszközök: 5-10 perc, A6-os lapok, füzet, íróeszköz

Első változat
Kezdjük el az alábbi mondatokat hangosan, a diákok pedig írják le azt, hogy saját maguk miként fejezik be az adott mondatot.

- „Még nem vagyok elég...”
- „Majd akkor merem megtenni, ha…”
- „Most még túl… vagyok hozzá.”

Az így elkészült írásokat szedjük össze, és a név nélkül írt cédulákból húzással néhányat felolvasunk közülük. Kapcsolás a témához: Jeremiás első mondata is ez volt: „...még ifjú vagyok.” Isten bár meghallotta, de átírta ezt a mondatot: „... menj el azokhoz, akikhez küldelek, és mondd el nekik mind, amit parancsolok. Ne félj tőlük, mert veled vagyok, és megoltalmazlak.”

Második változat
Írjunk fel a táblára kétféle mondatkezdést:

- „Bennem azt látják, hogy…”
- „Én belül néha azt érzem, hogy…”

A diákok mindkét mondatot befejezik maguknak (nem kell felolvasni).
Példa:

- „Bennem azt látják, hogy okos vagyok/megbízható vagyok/ügyes vagyok…”
- „Én belül azt érzem, hogy félek/kevés vagyok/még nem…”

Kapcsolás a témához: Jeremiás belső mondata: „...még ifjú vagyok.” Isten válasza nem a körülmény, hanem az önértelmezés átírása volt: „Ne mondd ezt!”

Harmadik változat
Mondatcsere, nagy létszámú csoportnál is működik. Olvassuk fel, vagy vetítsük ki az alábbiakat:

- „Fiatal vagyok még.”
- „Nem vagyok elég felkészült.”
- „Majd ha nagyobb leszek.”

A diákok válasszanak egyet és írják mellé, vagy egészítsék ki szóban a választott mondatot az alábbi kérdés mentén: Mit mondana erre egy bátorító hang?

Példák: „Nem vagy egyedül”; „Most elég vagy”; „Nem később, hanem most” Kapcsolás a témához: Jeremiás történetében Isten pontosan ezt tette: átírta a első mondatot.

IMPULZUS A TÉMÁVAL KAPCSOLATBAN

Időkeret, eszközök: 10 perc, tábla, kivetítő

Első változat: „Megszakított történet” - drámai, figyelmet tart, nincs eszközigény. Lassan, tagoltan olvassuk fel a Jer 1,4–9-et, közben a kritikus pontoknál tartsuk pár másodpercnyi szünetet, és vonjuk be a diákokat egy-egy kérdéssel. Például így:

Felolvasás: „Mielőtt megalkottalak az anyád méhében, már ismertelek…”

Megállás, kérdés az osztálynak: Ez megnyugtató vagy inkább ijesztő? Miért?

Felolvasás: „Erre azt mondtam: »Jaj, Uram Isten! Nézd, nem tudok én beszélni…«” Kérdés: Mi lehetett volna a mondat vége?

Felolvasás: „…hiszen még ifjú vagyok.”

Kérdés: Ismerős ez a mondat? Hol halljuk ma leggyakrabban?

Csak ezután hangzik el a felolvasás záró mondata: „De az Úr így válaszolt: »Ne mondd azt, hogy ifjú vagyok, hanem menj el azokhoz, akikhez küldelek, és mondd el nekik mind, amit parancsolok. Ne félj tőlük, mert veled vagyok, és megoltalmazlak.«” Kapcsolás a témához: Milyennek képzeljük el ezt a párbeszédet? Jeremiás történetében Isten félbeszakítja a kifogást.

Második változat: Ki mondta?

Vetítsük ki a szentírási szakasz mondatait, de ne tüntessük fel, hogy mi mondta.

- „hiszen még ifjú vagyok.”
- „...menj el azokhoz, akikhez küldelek.”
- „...nem tudok én beszélni.”
- „Veled vagyok.”

Haladjunk mondatonként, és tegyük a fel a kérdést: Ki mondta? Miután mindegyikhez elhangzik a válasz, kérdezzük meg a fiataloktól a következőt, és indítsunk beszélgetést: Melyik hang a hangosabb abban az értelemben, hogy számodra jelentőségteljes? Melyik hang ismerős neked?

Kapcsolás a témához: a hivatás születésének története itt még nem cselekvésről, hanem két személy párbeszédéről, és bizonyos értelemben két hang küzdelméről szól. Isten nem adja fel.

Harmadik változat: Egy mondat, két olvasat.

Egyetlen mondatot vetítsünk ki, vagy írjunk fel a táblára: „Fiatal vagyok még.” Szólítsuk meg az osztályt és 1 percben keressük a választ az alábbi kérdésre: Mit

jelent ez kifogásként? Hányféleképpen tud elhangozni? (lehet játszani a különféle hangsúlyokkal, hangtónusokkal - figyeljük azt, hogy milyen nonverbális üzenet társul hozzá, pl. legyintés). Ezt követően szintén 1 percben válaszoljuk meg az alábbi kérdést: Mit jelenthet ez állapotként, nem mentségként? Csak ezután hangzik el Isten válasza: „Ne mondd ezt!" Kapcsolás a témához: Isten nem Jeremiás életkorát vitatja, hanem azt, hogy mit csinál ezzel az állapottal, adottsággal.

ÉRTELMEZÉS - A

Időkeret, eszközök: 15-20 perc, A4-as lap
A kooperatív gyakorlat neve: Jeremiás belső párbeszéde. Kérjük meg a fiatalokat, hogy a lapot osszák két oszlopra, és írják fel a Jeremiás és Isten párbeszédének mondatait. Bal oldal: Jeremiás mondatai, jobb oldal: Isten válaszai.

Példák:

- „...még ifjú vagyok" → „Ne mondd azt!"
- „Nem tudok én beszélni." → „Ajkadra adom szavaimat."
- „Félek…" → „Veled vagyok."

Feladat: a diákok egészítsék ki a jobb oldali oszlop válaszait saját, mai mondatokkal. Az alábbi szempont segít: „Én azt mondanám: …"

ÉRTELMEZÉS - B

A „három mondat - három kérdés" gyakorlatban vetítsük ki az alábbiakat, és indítsunk beszélgetést:

1. „Mielőtt megalkottalak az anyád méhében, már ismertelek…"→ Mit jelenthet az, hogy Isten szemében az életem nem véletlen?
2. „Ne mondd azt, hogy ifjú vagyok"→ Milyen kifogást ismételgetek én?
3. „...menj el azokhoz, akikhez küldelek"→ Most hova nem mennénk szívesen – milyen küldetést nem szeretnénk kapni? És ennek a fordítottja: mit szeretnék, hova, kihez küldjön az Úr?

REFLEXIÓ, KAPCSOLAT AZ ÉLETTEL

Időkeret, eszközök: 5-10 perc
Első változat: A diákok magukban, vagy akár hangos megosztással fejezzék be a következő mondatot: „Azt a mondatot szeretném ma elengedni, hogy: *még nem*…"

Második változat: Vetítsük ki, és közösen imádkozzuk a következő sorokat:

Istenünk, sokszor azt hisszük, még nem vagyunk készen. Köszönjük, hogy Te nem a korunkat, hanem a szívünket nézed. Taníts meg figyelni arra, amire hívsz bennünket, és bátorságot adni ahhoz, hogy válaszoljunk. Ámen.

Harmadik változat: Rövid csendben fogalmazzuk meg saját válaszainkat: „Mit mondana most Isten arra, amit kifogásként hozok fel?”, vagy: „Mit szeretnék, hogy Isten válaszoljon arra, amit kifogásként hozok fel?”